Perqué las granhòtas an una longa lenga ?

Un còp èra una granhòta que s’apelava Maria Carlòta. Aquesta granhòta viviá dins un estanh. Èra tota verda. Aviá una lenga tota roja, pichoneta e pegosa.

Un jorn, la granhòta vegèt una mosca.
- Pichòta mosca, atencion ! Te vau manjar, çò diguèt la granhòta.
- Non, soi brava. Me pòs pas manjar, çò respondèt la mosca.

La granhòta ensagèt d’agantar aquesta mosca. E plaf, es sus una pèira que la lenga se peguèt.
Vaquí qu’arribèt un crocodil. - Te vau tirar de per l’esquina, çò prepausèt lo crocodil. - Mas, non ! Ai pas brica besonh d’ajuda, çò cridèt la granhòta.
Mas, lo crocodil l’escotèt pas e tirèt Maria Carlòta de per l’esquina.

Tira que tiraràs, la lenga venguèt longa, longassa, longarassa e tot per un còp se despeguèt de la pèira.

Es dempuèi aquel jorn que las granhòtas an una longa lenga e que pòdon agantar las moscas.